

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Kedves Vendégeink!

Egyszer egy improvizációról szóló beszélgetésben a kutatást egy zenei téma kibontásához hasonlítottam. Szerintem ugyanis, ha ismertek a kutatás kiindulási feltételei, megvan a hipotézis, és az is, hogy milyen módszerekkel bizonyítható be, akkor az olyan, mintha a zenész megkapná az akkordmenetet, és alá a ritmuskombinációt. Ez még nem jelent kutatási eredményt, és zeneművet sem, de ekkor kezdődhet az igazi alkotó tevékenység, az emberi agy kreativitásának legcsodálatosabb, valós idejű megnyilvánulása, az improvizáció. Lépésről lépésre jutunk előre a kijelölt úton, minden pillanatban, a körülményeknek megfelelően, sorra döntéseket kell hoznunk, majd mindezeknek köszönhetően eljutunk a remélt végeredményig.

Bár nem vagyok borász, borkedvelőként és a borkultúra támogatójaként a szívemhez közel álló témák – a tudomány és a zene mellett hasonló folyamatot látok a borkészítés esetében is. Van egy elképzelt művészi alkotás, egy íz- illat- és színvilág, amelyet szeretnénk elérni, de amíg a szőlőből bor lesz, sok lépést kell a szó szoros és átvitt értelmében is megtenni a borásznak. A „mikor szüreteljünk?” kérdésétől kezdve a hordók anyagáig számtalan döntést kell meghozni, és mindegyik döntésnek jónak kell lennie ahhoz, hogy harmonikus, szép bor kerüljön a palackba. Mindez állandó kísérletezéssel, tanulással jár. Miközben a vágyott és elképzelt végeredményt semmi sem garantálja. Ráadásul a borásznak a dolga jóval nehezebb, mint a kutatók vagy zenészek többségéé, hiszen ez utóbbiak esetében a kísérlet viszonylag rövid időn belül ismételhető, zeneművek esetében pedig ha nem megfelelően sikerült az interpretáció, akkor a mű tetszés szerint újra játszható. Egy

borásznak viszont minden kísérlet egy év, ráadásul az időjárási és egyéb körülmények sem állandóak, évjáratonként változnak, amihez szintén alkalmazkodni kell. Így becsüljük meg borászainkat!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Akik ma itt vannak a Magyar Tudományos Akadémia borversenyének eredményhirdetésén, jó döntéseket hoztak. A szőlő és a bor iránti szeretetükön, sőt: szenvedélyükön túl tudásuk, tapasztalatuk, innovációs képességük, valamint az általuk használt technológia is hozzájárult ahhoz, hogy a borkészítés hosszú, nagy figyelmet és hozzáértést igénylő folyamata eredményének ma együtt örülhessünk.

Boraikat a Magyar Tudományos Akadémia szakértőkből és borkedvelő kutatókból álló zsűrije a legjobbak közé választotta. Most pedig a hazai borászat legjobbjai egy hozzáértő közönség és szakmabeli társaik előtt mutathatják be munkájuk palackba zárt gyümölcsét.

Kedves Vendégeink!

Ez az utolsó borverseny, amelyen a Magyar Tudományos Akadémia elnökeként bíráltam, és a mai az utolsó eredményhirdetés, amelyen e tisztséget betöltve veszek részt. Minden borverseny egy képzeletbeli utazás volt számomra. A borok illata és íze napfényes lankákra, idilli tájakra repített. A bírálat idejére társaimmal, a zsűri többi tagjával együtt elfelejtettem az éppen aktuális napi teendőket. Átadtuk magunkat a jó minőségű szőlőből sok-sok figyelemmel készült, remek bornak. Minden korszakban generációk egymásra épülő tapasztalata és tudása, a hagyományok tisztelete és a bort körülvevő kultúra magával ragadó hangulata ötvöződött.

Köszönöm mindenkinek, aki hozzájárult ezeknek az élményeknek a megéléséhez, egyúttal gratulálok minden, az akadémiai borversenyen díjazott borásznak.

Magam pedig jövőre, immár nem az MTA elnökeként ugyan, de bírálóként továbbra is nagy örömmel várom majd a versenyre beküldött tételeket.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!